

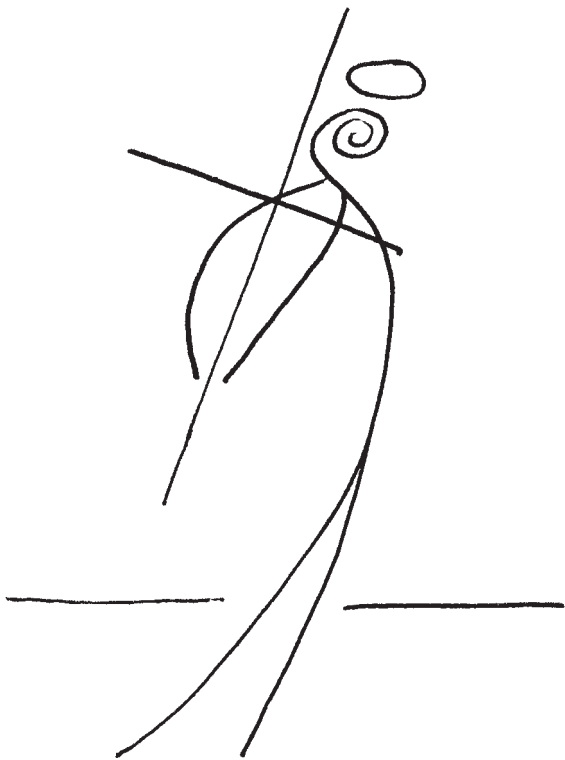

MARIE ŠŤASTNÁ
JARNÍM POKRYTČŮM

MARIE ŠŤASTNÁ
JARNÍM POKRYTČŮM

EDICE KAMUFLON

Marie Šťastná

Jarním pokrytcům

1999 Hranice
Nakladatelství Unarclub

Text © Marie Šťastná [* 6. 4. 1981]
Illustrations © Marie Šťastná, 1999
Typography © Jiří J. K. Nebeský, 1999
Editions © Nakladatelství Unarclub, 1999

MRTVÝ ZÁZRAK

Na zemi leží mrtvý zázrak
v jedné kapce smrti
Druhá kapka visí nad ním
a ostatní se seskupily kolem
Kdyby se náhodou pohnul
v poslední křeči
vrhnou se na něj
a udusí ho

4. 6. 1997

SEN ZE ČTVRTKA NA PÁTEK

Ve středu ráno

se z talíře vynořil
hliněný panáček
a pozhasínal světla

Ve čtvrtek odpoledne

se ztratil na ruce
mezi zmatkem čar

Už nevylezl

Jenom straší ve snech

To mě pak vede podzimním lesem

nejdříve pomalu
protože nevnímám

Dlaněmi narážím do prostoru

a vidím stromy
holé stromy
a vrány

Potom jdeme rychle

Drží mě za ruku

běžíme

A tam kde končí les

u díry v plotě
se zeptá

- Jak jste daleko? -

Přece se nic nestalo

Je to pořád on

U benzínové pumpy

mi kupuje zmrzlinu ke snídani

Tři hodiny ráno

Ještě můžu spát

Vrací se

Tentokrát s úsměvem

nabízí klid

Ležíme u cesty

drží mi hlavu a hladí mě po vlasech

- TO je moje hodná malá holka -

Zastaví auto a jedeme dál

Už nechci vidět vrány a cítit bezpečí

SOCHA

Socha z bílého mramoru co stojí v parku
neuhýbá kapkám deště

Dál vypíná k obloze ruce a po jejím
dokonalém těle stékají potůčky

Je krásná

Štíhlá

Hladká ze všech stran až k obličejí

Zraněná socha

Přes tvář se jí táhne široká
otevřená rána

Snad trest za něco co neudělala

Teď!

Teď se něco mihlo v puklině u rtů
Jako hádek se to prosmyklo na krk
a odtud dolů do trávy

A teď zas!

Ona stojí a vypíná ruce k nebi
v němém výkřiku

Jemná krása v divočině dešťových kapek

A v něžném těle mladé dívky se skrývá
hnízdo ještěrek

1. 9. 1997

BRZY

Zavolali na mě
ti za bránou
A já konečně vstala a dotkla se zámku
Už za chvíli
Za chvíličku
Zešílím
Promiňte

29. 9. 1997

HLÁŠKA

Lehce zkoumavým pohledem přejela nebe

- Spadne - oznámila s úsměvem

a přehopsala na protější chodník

Už ji tady znali

Říkala to každý den

Každý den něco spadlo

5. 1. 1998

MODRÉ JARO
(Pět'ovi)

Dvě bílé bytosti slyšely o jaru
a slétly ze stromů na žlutém listí
Zašuměl smích
Z pouhého rozmaru
utrhly shora veliký čistý
modrý kus nebe
Nebeská opona
celá se zachvěla nápořem perutí
Kdesi v poli kamenná Madona
provází pohledem let hejna labutí
Stromy se oblékly do modrých kabátů
Vlny si zpívaly
Neměly soucit
Dvě bílé bytosti korunou z akátů
vzdávaly hold líbezné Noci

7. 10. 1997

DVANÁCTÝ

Koho zradil Jídáš dnešní doby?

Sám sebe

Zbořil se mu kamenný most do nebe

Chápeme to možná hodně pomalu

Kolem krku zadržla se smyčka příštích dnů

9. 10. 1997

ČAJOVNA

Jemná orientální vůně
Cinkání zvonečků
Tichá hudba
A mezi tím vším
                  nad šálkem čaje sedí dívka
Zula si boty
Odpočívá
Hlavu podepřenou a usmívá se
Je tady sama
                  a přece není
O něčem sní když naklání se
                  nad stůl
Čajová hříšnice
Až sundá ze zdi vějíř
                  a začne tančit
                  vnese zvláštní atmosféru
                  do zaběhlého klidu
A pak opět usedne
Zvedne šálek
Přimhouří oči

Všichni si oddechnou
Nerozplynula se
Čajová hříšnice

4. 11. 1997

- STUDIUM DNEŠNÍHO SVĚTA mi
zabere celý život –
řekl
Pak se otočil
Típnul cigaretu o popelnici a odhodil ji
do kaluže
Vzal mě za ruku a vyvedl na kopec
Ukazoval mi město
- Tohle všechno vlastně neexistuje –
Mlčela jsem
Chtěla jsem mu říct že hvězdy padají
Odvedl mě domů
- Nepatříš na ulici – usmál se
Na druhý den něčím zemřel

17. 11. 1997

VLČICE

Lidský kmen zaspal
Vlčice Vláčná ale našla doupě
Chtěli jsme najít hlubší chápání
Najít způsob vyjádřit pocity z hudby
Když ulicemi stoupaly výpary surovosti
    Vláčná zůstala hrou zubů
Krev se mísila s hlínou
Všechny její děti nezemřely
Mimořádné zoufalství se vznášelo
    ve tvaru růže
Křičí
Křičí lži
Zbytečný strach
Zbytečná bolest
Potkáš na ulici člověka
    podezřelého únavou
Chceš od něho vysvobození
V něm chápeš všechno
I Ferlinghettiho

12. 12. 1997

SPÁNEK
(Danovi)

Spánek šel unaveně městem
V náruči nesl černé květy
Snažil se přibližovat světy
Nevěděl proč to dělá
Skřekavě smál se do Měsíce
Pálil a zhášel křivé svíce
Nikomu se ho nedostalo
Všichni lidi ho měli málo
                  a žádný netušil co se mu stalo
Blikavě mumlal cizí slova
Na dlani nesl Čas a znova
                  opakovaně sčítal lidské zmatky
Trpělivě určoval dny a roky
                  kdy všichni otcové a matky
                  hodili děti do mýdlové stoky
Můj Spánek budí mě dnes znova
Do ucha šeptá cizí slova
                  hrozivou krásu nočních Děsů
Co večírků banketů a plesů
                  už pořádal v mé posteli

Spolu s mou duší přítelkyní Tmou
domluvili se s anděly
a bavili se bohubilou hrou
závěsů tančících na parapetu
Mraky to viděly jak slepými městy
zhlouplé davy vedl několika gesty
On věděl že bez něho není nikdo živ
A přece to nebylo na podiv
když Spánku děsil se neznámý poeta
- Ukrádá život! – křičel všecek rozpálený
A na vlastní periferii života
utrácel za povrchní ceny
všechny své nápady a verše
To všechno pro noční můru
malou Černovlásku
která bez jediného hlásku
vyznala mu svou nehynoucí lásku
A svět visí jen na provázku
Poeta dal svůj život v sázku
snad aby si ho někdo všimnul
Spánek šel zatím do hospody na rohu
Pod stůl se skrčil aby chytal opilce za nohu
a sám zpitý jak žok
sedl si na dřevěný schod
zavyl žalozpěv a natáhl dráp k nebi

A proto nevěřím že Spánek je nejsladší
odměna za shrbená záda
Ale se snem se líbá
Proto ho mám ráda

15. 1. 1998

TY JSI

Krabí hlásky píšou do písku

    aforismy

Pravdy moře

Kde jenom jste?

Vlny ve strnulé póze

    mávají okrajem bílé pěny

Těžká sladká vůně

    mi píše rozhřešení

Jak je ti?

Opustila jsi absolutno

Trpíš

Prosíš

Hřešíš

Ty jsi moje láska

Arogance

5. 3. 1998

ZAHRADA RAJSKÝCH POTĚŠENÍ

V rohu už zase leží hnízdo s mrtvými
ptáčky

Ten kluk

Víš ten střapatý

Copak mu nikdo nic neřekne?

I vajíčka vybírá

A do psů kope

Chodí mi do zahrady šlapat po maceškách

Ten kluk

co mu loni zabili tátu

2. 7. 1998

ZATÍM NIC

Metla

A šeptá

Malé drtivé kapky samozřejmosti

Stud mi brání zvednout se a odejít

Zima se vkrádá do kotníků

A tkanička co nahrazuje náušnici se
propadla

Mlčenliví chytají žvásty

nepotřebné pro lidstvo

Zatím nic

Zatím nic

18. 7. 1998

PRO IRIS

Sklenění ptáci prolétli ovzduším
Co dělat
Teď stejně nikdo nic netuší
Stojíme nad zemí
Visíme nad zemí
A pohled do očí všechny nás otočí
všechny nás roztočí
Prohodí ohňovým kruhem

Třetí mé děti za prsty spojené
na suchu rozpuklé
ve vodě zcelené
bolestí zkroucené
někomu nestačí
spánek je netlačí
Kdy už tam budem

Do větru hozená trvání počítám
Kreslím si po kůži čáry a zmatky
Navinu do vzduchu uniklé páry
na klubko pod nohy poslané

Do větru hozená trvání počítám
Počítám

Sklenění ptáci prolétli ovzduším
Děti nic netuší

Nikdo nic netuší

5. 8. 1998

BEZCHYBNOST
(Peťce)

Že hvězdy se rodí v čase
a čas v přesýpacích hodinách
mi řekla
roztrhaná na cáry

A rychlá byla

Co vzala házela pod vlak
mezi první a pátý pražec
nalevo od červeného sloupu

Červené světlo

Tmavá nit

Věří v prásk

Skoro nic

18. 8. 1998

ŽÍZEŇ

Vodu
A ležel
Chytil dešťové kapky do pusy

Vodu
Na rozpukané rty
Na horkou hlavu

Ještěrky v očích se ještě nedaly
do pohybu
Ještě nekmitají jazykem

Vodu
Z opatrnosti

20. 8. 1998

SLUNOV RAT

Máš novou tvář
a tak Tě nepoznávám
Nad hlavou letí hejno slavíků
Kůže jak slupka visí z první větve
Ještě pořád to máš ve zvyku

Svlékáš si často kůži slovních hříček
Nezvykle něžně
Jsi to jenom ty
Poslední slavík se zobákem od tmy
narazil křídlem doprostřed němoty

Kdo je moje láska
nevěrná a vratká
Máš novou tvář
Těžko milovat
když slavík s tvou tváří spadl
Slavík
Můj slunovrat

28. 8. 1998

SVĚT A ŽILETKA

Malá velká třípatrová žiletka
rozřízla se do světa
Osud tomu chtěl
že svět byl zrovna ve vaně
Svět se vždycky choval divně
ale tenkrát to přehnal
když si malé velké třípatrové žiletky
ani nevšiml
Jak se do něj dostala?
Rozřízla se
poměrně snadno
do hlavní tepny vedoucí
od srdce a srdci
(Svět má totiž srdce dvě
Jedno pracuje teď
a druhé je náhradní)
Rozřízla se
poměrně snadno
od srdce k srdci
a čekala
Dlouho čekala
než si ránu na kabátě zašil

14. 9. 1998

UPROSTŘED

Našla jsem kuličku
Duhovou kuličku
Praská zed'

Sedím uprostřed
něčeho v něčem
Praská zed'

Hnout se?
Vrčet?
Řvát?
Zvíře
Praská zed'
Ve mně

16. 9. 1998

DVOJÍ KRÁSA

-Pozoruju tě jak se měníš-
Ty má krásná Bído
Vždyť tě poslouchám
Dva životy a dvě tváře
Dva listy
Dvojí smích
A teď?
Jako rozstříhané fotky po rozvodu
Vždyť tě poslouchám
Ty má krásná Bído
Nečesaná

18. 9. 1998

ZPÁTKY DOMŮ

Zakříč

Zakříč jedno a půl slova

Uzel na kravatě se pohne a půjde

Připotácí se uštvanež na ples

                  a omotá nohy usmívajícímu se páru

Mezi vdolky spadne lampa

Vlny na stěně jsou

Nejsou

Zakříč

Zakříč něco

                  co nechá stopu

                  ve mně

                  v tobě

                  snad po čase

Mám po náladě

Kotě zavrnělo

                  u maminky v teple

Vezmou ho a utopí

Už to jednou udělali

6. 10. 1998

TAK MÍSTO ABY
(Zuzce)

Vidličkou propíchla červený balónek

Tak místo aby letěl k nebi

visí zplihle na provázku

milovat

Provázek otáčet okolo krku

až do úplného vyčerpání

sledovat blesky v očích

ironicky se smát

milovat

Poslouchat

jak i cinkot příborů a skleniček

zní jinak

nebo si sednout a litovat se

nesáhnout si na duši

milovat

Natahovat se jako na skřipci

plivat

křičet

ladit

milovat

Opravdová míra věci

Vlastně neskutečná

Zbytečná
Návyková

Všechno
Všechno je věc zvyku

9.10.1998

MILOSTI

Vraždíme kytky

protože u toho neřvou

a všechno

i milování

provádějí tiše

Vraždíme kytky

protože jsme zbabělci

vykleštění z víru událostí

Za černočervenými

zorničkami rváče

snad ještě někdy usneme

Hladovci

3. 2. 1999

PRO TEĎ

Dávala jsem mu sebe

Řekl

tvoje tělo mi nepatří

A dostala jsem strach

Je třeba se bát

Opravdová míra věci

když se přežene

zaliže nás všechny

Je třeba se bát

a nerozdávat se

nikdy se nerozdávat

Sedět a věřit

že láska pro lásku stačí

A hlavně si proboha

nepřiznat cit k člověku

cit který se občas

vykoupe ve víně

maličko se otočí

ale pořád trvá

a nemůžu ho setřást

Jsem unavená

11. 3. 1999

JARNÍM POKRYTCŮM
(Jakubovi a Petře)

Nejkrásnější déšť

byl vždycky na jaře

Zastavil co spěchalo

a tisíci laskavými polibky

umyl nároží

Každému se rozbušilo srdce

a všichni si přáli křídla

na létání sem a tam

divoké otočky

a kotrmelce v hřejivém

mokru

Jarní bláznění nás posedlo

jako každý rok

Litujeme utržené sněženky

a zase jásáme nad kytkou

kterou někdo podá

právě nám

jarním pokrytcům

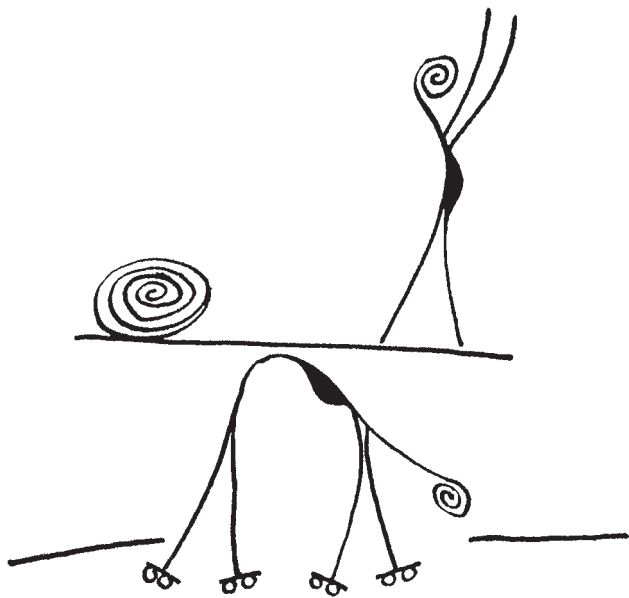
jarním bláznům

nám

kteří jsme na jaře

poprvé uviděli svět

12. 3. 1999

OBSAH

Mrtvý zázrak / 5
Sen ze čtvrtka na pátek / 6
Socha / 8
Brzy / 9
Hláška / 10
Modré jaro / 11
Dvanáctý / 12
Čajovna / 13
Studium dnešního světa / 15
Vlčice / 16
Spánek / 17
Ty jsi / 20
Zahrada rajských potěšení / 21
Zatím nic / 22
Pro Iris / 23
Bezchybnost / 25
Žízeň / 26
Slunovrat / 27
Svět a žiletka / 28
Uprostřed / 29
Dvojí krása / 30
Zpátky domů / 31
Tak místo aby / 32
Milosti / 34
Pro teď / 35
Jarním pokrytcům / 36

EDICE KAMUFLON

JARNÍM POKRYTCŮM

Napsala a ilustrovala Marie Šťastná
Sazba Michal Oliva

Typograficky upravil Jiří J. K. Nebeský

*

V Hranicích v prosinci roku 1999 vydalo

Nakladatelství Unarclub

*

edice Kamuflon

svazek 10

řídí Jiří J. K. Nebeský

NAKLADATELSTVÍ UNARCLUB NABÍZÍ

v edici Kamuflon:

- 1/ Roman Bortel: Něco za něco (1994)
- 2/ 063423350: Ryba smrdí od hlavy (1994)
- 3/ Blanka Kolková: Divadýlko loutkový (1995)
- 4/ Zdeněk Eliáš: V pseudorytmoběhu (1995)
- 5/ Petr Kantor: Proč? (1995)
- 6/ Mart. Krčma: Chut' zblázněných nálad (1995)
- 7/ Olga Jiříčková: Sežeretěto (1996)
- 8/ Zuzana Orlová: Máš propíchnuté oči, kdopak ti to udělal, jen dva rezavé dráty na mě čumí a krev smíchaná s líčidly ti stéká po tvářích (1998)
- 9/ Michal Oliva: Lavička v rohu pokoje (Vše co chci) (1999)

literární revui:

Maštal 1-10 (1994-1996)

Maštal (1)1 (1999)

Lze objednat na adrese
Nakladatelství Unarclub
Hviezdoslavova 18
753 01 Hranice

NA ŠPIČCE jehlanu
prsty probitá nenávist
Zklamaně natahuje obočí
nemá
nemá strach
Až zajde vykřičené Slunce
Až sejde do údolí
metr za metrem
nenávist se posune
až k hrotu melounového pole

Přes oči stužku z modrého hedvábí
takzvaně modrého hedvábí
počítám klady a zápory slov

Počítám na prstech
a prsty nestačí
Počítám na větvích
a větve nestačí
Počítám na tobě

Ty mlčíš

Na špičce jehlanu
prsty probitá nenávist
sedí
a klinká nohama (20. 10. 1998)